

Arrest

nr. 116 053 van 19 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 augustus 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 7 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VERSTRAETEN, die *loco* advocaat R. COBBAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 13 februari 2012, in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 augustus 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 7 februari 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, §2, 2de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.02.2012 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Bulgaarse

[...]

Om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

De verwantschap met de burger van de Unie werd niet afdoende aangetoond, zoals gesteld in artikel 50, §2, 6° van het KB van 08.10.1981.

Betrokkene doet een aanvraag gezinshereniging in de hoedanigheid van ascendant. Betrokkene dient hiertoe de verwantschap met de referentiepersoon aan te tonen door middel van een geboorteakte of DNA - test. Betrokkene legde echter geen van beide voor.

Bijgevolg werd de verwantschap met de burger van de Unie niet bewezen en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster heeft ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.2. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”.

Zij vat het middel in de synthesememorie als volgt samen:

“Verzoekster werd door de overheid bij dewelke de aanvraag werd ingediend, zijnde de gemeente Geraardsbergen, nooit ingelicht omtrent het feit dat zij enig bewijs van verwantschap met de referentiepersoon, nl. haar dochter, diende te leveren d.m.v. een geboorteakte of DNA-test.

Integendeel werd op het aanvraagformulier uitdrukkelijk het volgende vermeld “Alle vereiste documenten werden overgemaakt.”

Op het aanvraagformulier werd eveneens de rubriek “De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op [...], de volgende documenten over te leggen:” werd volledig doorstreept

Hierdoor werd bij verzoekster de schijn en het vertrouwen opgewekt dat aan de voorwaard van artikel 50, 62, 6° van het K.B. van 08.10.1981 werd voldaan.

Bij verzoekster werd dan ook het vertrouwen opgewekt dat met het oog op een beslissing nopens haar aanvraag alle nuttige en vereiste inlichtingen en documenten voorhanden waren.

Nopens de vereiste verwantschap kan niet de minste twijfel kan bestaan. Dit blijkt uit de inmiddels opgevraagde en samen met het verzoekschrift voorgebrachte geboorteakte van de dochter van verzoekster (overtuigingstuk nr. 3).

Op het ogenblik dat de beslissing werd genomen was het feitelijk en juridisch gegeven, nl. de noodzakelijkheid van verwantschapsband, derhalve wel degelijk voldaan.”

3.2. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om duidelijk aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Het komt in beginsel niet aan de Raad toe om dit te specificeren (RvS 22 november 2005, nr. 151.540).

Verzoekster beperkt er zich toe te verwijzen naar “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”. Gelet op het gegeven dat verzoekster betoogt dat bij haar “*de schijn en het vertrouwen [werd] opgewekt*” dat de documenten bedoeld in artikel 50, § 2, 6° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) werden voorgelegd, zal het middel worden beoordeeld in het licht van het vertrouwensbeginsel. Een aangevoerde schending van een ander beginsel van behoorlijk bestuur kan niet op duidelijke wijze worden afgeleid uit het ingeroepen middel.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden voldaan te zijn: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 4 april 2003, nr. 177.945; RvS 26 februari 2007, nr. 168.263; RvS 2 juli 2008, nr. 185.109).

Het is in wezen niet betwist dat verzoekster bij haar aanvraag noch een geboorteakte van haar dochter die zij wenst te vervoegen noch een DNA-test overmaakte en derhalve in gebreke bleef een stuk voor te leggen ter staving van de verwantschapsband zoals vereist door artikel 50, § 2, 6°, a) van het Vreemdelingenbesluit. Dit determinerende motief van de bestreden beslissing vindt steun in de stukken van het administratief dossier.

Verzoekster wijst evenwel op een vergissing in hoofde van de administratieve diensten van de stad Geraardsbergen waarbij deze op het aanvraagformulier overeenkomstig het model van de bijlage 19 vermeldde dat alle vereiste documenten waren overgemaakt.

De Raad stelt evenwel vast dat dit gegeven nog niet volstaat om een schending van het vertrouwensbeginsel aan te tonen.

De Raad wijst erop dat verzoekster niet preciseert welke gerechtvaardigde verwachting bij haar zou zijn gewekt. Zij kan in ieder geval niet dienstig voorhouden dat zij een rechtmatige verwachting kon koesteren dat zij, gelet op de mededeling van de stad Geraardsbergen dat alle stukken waren voorgelegd, niet langer diende te voldoen aan de voorwaarde dat zij als ascendent van een burger van de Unie de verwantschapsband met deze burger van de Unie dient aan te tonen. Verzoekster diende te weten dat een van de voorwaarden om als ascendent van een burger van de Unie te worden toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden erin bestond dat zij de verwantschapsband diende aan te tonen met de burger van de Unie die zij wenst te vervoegen. De vergissing in hoofde van de administratieve diensten van de stad Geraardsbergen doet geen afbreuk aan de duidelijke norm waarvan verzoekster kennis diende te hebben.

Verder blijkt ook niet dat de vergissing van de stad Geraardsbergen tot gevolg heeft gehad dat hierdoor in hoofde van verzoekster enig voordeel of recht is ontstaan dat haar thans dreigt te worden ontnomen. In ieder geval kwam het immers aan verweerder als de *in casu* beslissingnemende overheid toe om zich uit te spreken over de voorgelegde stukken en de vraag of deze volstonden om verzoekster toe te laten

tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk. Er blijkt op geen enkele wijze dat verweerder is afgeweken van een vaste gedragslijn, of van toezeggingen of beloften die verzoekster zouden zijn gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104; RvS 25 februari 2009, nr. 190.792).

Het is het bestuur ook niet toegestaan om in strijd met een duidelijke reglementaire bepaling te handelen en de loutere verwijzing naar een beginsel van behoorlijk laat dit bestuur niet toe af te wijken van deze reglementaire bepaling.

De vergissing in hoofde van de administratieve diensten van de stad Geraardsbergen kan niet leiden tot de vaststelling dat de *in casu* bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel miskent.

In zoverre verzoekster alsnog in de procedure voor de Raad een geboorteakte van haar dochter voorlegt ter staving van de verwantschapsband, wijst de Raad erop dat hij in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met documenten die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd en dat het niet aan de Raad toekomt om documenten in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen. Dit stuk kan een nieuwe aanvraag rechtvaardigen, doch is niet dienstig in het kader van huidige procedure.

Het enig middel kan niet worden weerhouden.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS